

چرا قانون حفظ اراضی کشاورزی؟

در حال حاضر تغییر بی رویه اراضی کشاورزی یکی از چالش های مهم بخش کشاورزی ایران است. تغییر کاربری اراضی، سالیانه بخش عمده ای از اراضی کشاورزی را از چرخه تولید خارج می کند.

تردید نیست که حفظ حیات نسل کنونی و آیندگان مستلزم حفظ امنیت غذایی موجودات روی زمین است و لازمه تامین این امنیت صیانت و حفاظت از اراضی کشاورزی می باشد.

یکی از خلأهای قانونی حفظ کاربری اراضی زراعی و باغی شفاف نبودن ضوابط و مصادیق تغییر کاربری های مجاز و غیر مجاز و ارائه کننده مجوزها و خدمات بود که قانون حفظ کاربری اراضی کشاورزی این مهم را برطرف نموده است.

تغییر کاربری اراضی کشاورزی به دلیل ارتباط مستقیم آن با موضوعاتی چون امنیت غذایی و پایداری محیط زیست، به یکی از چالش های اساسی پیش روی بشر در قرن ۲۱ تبدیل شده است.

با توجه به اهمیت موضوع، بررسی ها و مطالعات نمایندگان مجلس و اعضای کمیسیون و کارشناسان مرکز پژوهش های مجلس و تاکید مقام معظم رهبری بر ضرورت جلوگیری از نابودی زمین های کشاورزی و حفاظت از مزارع و باغ ها و لزوم بازنگری در برخی قوانین و مقررات این حوزه، افزایش نظارت ها و لزوم جرم انگاری تخلفات حوزه زمین در قوانین، در راستای منویات معظم له بویژه ۱۷ اسفند ۱۳۹۳، نمایندگان ارائه کننده طرح بر اصلاح قانون مصمم شدند.

از این رو با هدف تجمیع و یکپارچه شدن کلیه قوانین و مقررات حوزه اراضی کشاورزی و جرم انگاری شفاف تخلفات و برخورد مجدانه با ساخت و سازهای غیر مجاز در زمین های زراعی و باغی، با بررسی و مطالعه دقیق تمامی جوانب موضوع، منجر به ارائه طرح قانون حفظ اراضی کشاورزی جمهوری اسلامی ایران شد.

هدف اصلی این طرح تجمیع و یکپارچه کردن کلیه قوانین و مقررات حوزه اراضی کشاورزی و جرم انگاری شفاف تخلفات و برخورد راسخ با ساخت و سازهای غیر مجاز در زمین های زراعی و باغی و تمرکز قوانین و مقررات متعدد با زمین های کشاورزی ذیل چتر یک قانون واحد و جامع بوده است.

مجید روشندل

روابط عمومی مدیریت امور اراضی فارس